

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.34/2025/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. június 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2025. január 24. napján kihirdetett 4.B.3/2025/2. számú ítéletét Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A III. r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] minősített cselekményt 1 rb. bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk.396. § (1) és (5) bekezdés b) pont] minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült, a III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 84.651 (nyolcvannégyezer-hatszázötvenegy) forint.

Kötelezi a III. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 25.010 (huszonötezer-tíz) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s:

[1] A Székesfehérvári Törvényszék előtt Név1 és 6 társa ellen 4.B.33/2024. szám alatt volt folyamatban büntetőeljárás költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt. A törvényszék Név1 I. r. vádlott ügyében az eljárást elkülönítette, Terhelt1 II. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában az ítélet elsőfokon jogerőre emelkedett. Ekként a felülbírálattal Terhelt3 III. r. vádlott érintett.

[2] A Székesfehérvári Törvényszék 2025. január 24. napján kihirdetett 4.B.3/2025/2. számú ítéletében Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 1 rb pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont]. Ezért öt 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - végrehajtása elrendelésre esetén börtönben végrehajtandó - szabadságvesztés büntetésre, 4 év gazdálkodó szervezetet vezető tisztségeinek viselésére vonatkozó foglalkozástól eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott összesen 600.000,-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről és az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítélet ellen Terhelt3 III. r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

[4] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában kifejtette, hogy javarészt osztja az elsőfokú ítéletben megjelölt, büntetés kiszabása körében előadottakat, a felsorakoztatott indokok, enyhítő körülmények alapján lehetőséget lát a kiszabott büntetéshez képest még enyhébb mértékű büntetés kiszabására. Ehhez kapcsolódóan rámutatott arra, hogy a büntetésnek mindig szolgálnia kell a generális és speciális prevenciót is egyaránt, amely védence esetében álláspontja szerint nem valósult meg teljes mértékben, a büntetés célja esetében enyhébb büntetéssel is elérhető lenne. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta azzal, hogy a kiszabott büntetés enyhítésre kerüljön.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.89/2025/1-I. számú átiratában a III. r. vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslati kérelmet nem találta alaposnak. Rámutatott, hogy a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel a másodfokú felülbírálat korlátozott, de kiterjed a Be. 590. § (5) bekezdésében írt eljárási szabályok vizsgálatára és a (7) bekezdésnek megfelelően hivatalból dönteni kell az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is. Kiemelte, hogy a törvényszék a vonatkozó eljárási szabályoknak megfelelően tartotta meg az előkészítő ülést, a szükséges törvényi figyelmeztetéseket követően az előírt előfeltételek fennállásáról meggyőződve fogadta el a III.r. vádlott bűnösséget beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatát, majd alapította a bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira (Be. 565. § (1) bekezdés). A tényálláshoz kötöttségből adódóan (Be. 500. § (2) bekezdés b) pont) az ítéleti tényállás a vádirati tényállással egyezően került rögzítésre, melynek megalapozottságát a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálhatja. Álláspontja szerint a III. r. vádlott bűnösségének a megállapítására tehát törvényesen került sor, az irányadó tényállásnak megfeleltethető, helyes minősítésű bűncselekményben az elkövetéskor hatályos anyagi jog szerint. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolást nem tartalmaz és részletesen leírta, álláspontja szerint mely jogi indokolással kell az ítéletet kiegészíteni. Amellett érvelt, hogy a törvényszék a büntetés nagyságát befolyásoló körülményeket túlnyomó részben pontosan vette számba, azt azzal kérte kiegészíteni, hogy a III. r. vádlott terhére esik mást bűnbe sodró szerepe, azaz a felbujtói elkövetési alakzat. Rámutatott, hogy az időmúlás és az eljárás elhúzódása eltérő fogalmak, az előbbin a bűncselekmény elkövetése és az elbírálás között eltelt idő értendő (objektív kategória), míg az utóbbi az elkövetőnek a büntetőeljárásba való bevonásától az elbírálásig tartó időt, a vádlottnak az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogát jelenti (szubjektív kategória). Rögzítette, hogy a bűncselekmények elkövetésének záró időpontja 2020. június 25., a III. r. vádlott első gyanúsított kihallgatására 2022. november 24-én, a vádemelésre 2024. július 26-án került sor, az elsőfokú ítélet 2025. január 24-én született. Hangsúlyozta, hogy időmúlás nem közelíti meg a 8 éves elévülési időt, ugyanakkor megállapítható, hogy a bonyolult, szerteágazó, több terheltet érintő nyomozás időigényes volt, azonban sem eközben, sem a vádemelési, sem a bírósági szakban a hatóságok részéről tétlenség nem érhető tetten. Mindezek álláspontja szerint csökkentik az ebben a körben felhívott enyhítő körülmény nyomatékát. Hivatkozott arra is, hogy a kiszabott szabadságvesztés tartama az irányadó középértéktől, ami 6 év 6 hónap, évekkel elmarad, a különös részi minimum, melynek végrehajtása a maximálisnál rövidebb időtartamra felfüggesztésre is került. Utalt arra is, hogy a pénzbüntetés napi tételeinek a száma arányban áll a bűncselekmény tárgyi súlyával, az egy napi tétel minimumot alig meghaladó összege pedig figyelembe veszi III.r. vádlott személyi és jövedelmi viszonyait. A kiszabott szankciót

tehát összességében sem látta eltúlzottnak, sokkal inkább méltányosnak. Indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezésekkel támadott ítéletet, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján pontosítsa azzal, hogy III.r. vádlott által fizetendő bünygyi költség összege 84.651 Ft, egyebekben azt, jogi indokolással történő kiegészítését követően, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[6] A fellebbviteli nyilvános ülésen a védő a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakkal megegyező okokból kérte enyhébb büntetés kiszabását.

[7] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviseleje az átiratban írtakkal egyezően foglalta össze, az elsőfokú bíróság ítéletének a felülbírálatkor álláspontja szerint irányadó tényeket és álláspontját is azzal egyezően fejtette ki. A leírtakat azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az elkövetéskor irányadó anyagi jogszabályt. Említést tett arról, hogy a III. r. vádlott terhére róható közokirat hamisítás büntette elévülése miatt e körben helyes a bűnösség megállapításának hiánya. Végindítványát is az átiratban írtakkal egyezően adta elő.

[8] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[9] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálata a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[10] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, illetve olyan relatív eljárási szabálysértést sem, amely a másodfokú bíróság felülbírálatának akadályát képezte volna.

[11] A törvényszék a III. r. vádlott beismerő vallomását és a beismeréssel érintett körben a tárgyalás tartásához való jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek birtokába fogadta el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásáról hozott rendelkezése törvényes. Ennek következményeképpen az elsőfokú bíróság a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádirati tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatta, ahhoz a tényállás megállapítása során kötve van. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz a másodfokú bíróság is kötve van, tekintettel arra, hogy a Be. 591. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján - a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést támadva - jelentették be.

[12] A másodfokú bíróság a számára is irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az elsőfokú bíróságnak a bűnösségre vont következtetését, a felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában, a cselekmény megnevezése és a minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[13] A törvényszék eljárása során ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy az ítéletének a III. r. vádlott további magatartását leíró része nem a pénzmosás büntetvényének törvényi tényállását fedi le, hanem a III. r. vádlott magatartása egy másik büncselekményt valósított meg.

[14] A bíróság a minősítés tekintetében nincs kötve a vádhoz, a másodfokú bíróságnak a törvényes és helyes minősítés megállapítása a Be. 590. § (2) bekezdés alapján kötelezettsége is.

[15] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege, melyhez az ítéltábla is kötve van a következő:

Ismert személy abból a célból, hogy büncselekményeket tudjon végrehajtani, olyan embereket keresett, akik az általa fizetett pénz ellenében vállalták, hogy számlakiállító társaságok névleges ügyvezetőivé válnak.

A névleges ügyvezetővé válást ismert személy közvetlen rábírására a Kft1. (székhelye: cím13) vonatkozásában Terhelt3 III r. vádlott vállalta 2017. december 5.-től. Terhelt7 VII. r. vádlottat a Kft2. (székhelye: cím14) 2019. október 9. napjától való képviseletére Terhelt3 III. r. vádlott bírta rá, akit erre ismert személy kért meg. III. r. vádlott képviseleti jogosultsága 2018. október 15. napjáig, VII.r. vádlott képviseleti jogosultsága 2020. április 16. napjáig tartott.

A fentiek alapján eljáró ügyvédek a keletkezett valótlan tartalmú iratokat a cégbíróságokhoz benyújtották, mely azok alapján a cégjegyzékbe, mint közokiratnak minősülő közhiteles nyilvántartásba a jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot bejegyezték az alábbiak szerint.

A fentieket követően a társaságok névleges ügyvezetői az azok működtetéséhez szükséges iratokat, köztük bankszámla szerződéseket aláírták, és ismert személyhez a bankkártyákkal együtt eljuttatták.

Ismert személy 2018.05.25 napja és 2020.11.06. napja között volt a cím15 szám alatti székhelyű Kft3. ügyvezetője.

Ismert személy abból a célból, hogy az általa irányított társaság az általános forgalmi adó fizetési kötelezettségét elkerülje, az alábbi valótlan tartalmú, a számlakiállító társaságok nevében a vásárolt áruk nettó beszerzési értékével közel azonos értékben állított ki bruttó összegű, azaz általános forgalmi adót is tartalmazó számlát az általa képviselt Kft3. társaság részére:

Az Kft3. a Kft1.-től 2018. III. negyedévben 4.976.000 Ft áfa tartalmú, a Kft2-től 2020. I. negyedévben 198.350.000 Ft áfa tartalmú, 20220. II. negyedévben 27.364.000 Ft áfa tartalmú összesen 230.690.000 Ft áfa tartalmú számlákat befogadta és a 2018.II-2020.II. negyedév időszakában az ÁFA bevallásainál figyelembe vette.

Ismert személy valójában nem a számlakiállító társaságok nevében járt el, arra nem is volt jogosult, a számlákon szereplő árukat ténylegesen az általa képviselt társaság számára rendelte meg, és az ellenérték kifizetéséről is ő gondoskodott.

Az érintett időszakban az Kft3. társaság könyvelését, és az adóbevallásainak elkészítését II.r. Terhelt1 vádlott végezte, akit ismert személy azzal is megbízott, hogy a számlakiállító társaságok részére könyvelést végezzen, és adóbevallásokat nyújtson be az ő utasításai alapján. Ennek során II.r. Terhelt1 vádlott kizárólag ismert személy, és nem a társaságok bejegyzett ügyvezetőinek az utasításai alapján járt el.

A könyvelési és adóbevallási tevékenység ellátásáért II.r. Terhelt1 vádlott ismert személytől összesen 400.000 Ft-ot kapott, a bűncselekmények elkövetése révén ezzel az összeggel gazdagodott.

Ismert személy ügyvezetősége alatt az Kft3. a felsorolt számlák ÁFA tartalmát a társaság adóbevallásában levonható adóként figyelembe vette. Ismert személy és II.r. Terhelt1 vádlott ezzel a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vonatkozásában mást tévedésbe ejtett, tévedésben tartott, valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, és a valós tényt elhallgatta, amivel a költségvetésnek a fenti két cég bevonásával összesen 230.690.000 Ft, más cégek bevonásával is összesen 540.324.000 Ft vagyoni hátrányt okoztak.

Ismert személy közvetlen rábírására Terhelt3 III. r. vádlottak azon időszakban, mely alatt a társaságok bejegyzett ügyvezetői voltak, a társaságok bankszámláiról összesen az alábbi táblázatban szereplő pénzt vették fel, amit ismert személynek adtak át.

Terhelt7 VII. r. vádlott részére ismert személy ezen felkéréseit és köztük a készpénzt Terhelt3 III. r. vádlott közvetítette, ezzel a készpénzt Terhelt3 III. r. vádlott is megszerezte.

A III. r. vádlott a készpénzfelvételek végrehajtásával és a pénzösszegek közvetítésével más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot szereztek meg üzletszerűen az alábbiak szerint:

Terhelt3 III. r. vádlott a Kft1. számláiról 2018. augusztus 23 - 2018. október 19. között OTP Bankból 147.350.000 Ft-ot, 2018. október 8. napján 500 euro-t (161.900 Ft), a Kinizsi Bankból 61.715 euro-t (52.479.932 Ft), illetve VII. r. vádlott a Kft2. számláiról 2020. január 28 -2020. április 30. között 81.688.955 Ft-ot és 56.350 euro-t (19.216.600 Ft) vett fel és adott át ismert személynek akként, hogy a VII. r.vádlott által felvett pénzt a III. r. vádlott közvetítette.

[16] Az elsőfokú ítélet 15. oldalának 6. bekezdésétől a III. tényállási pontig (16. oldal közepe) leírt, itt nem részletezett háttérjogszabályok alapján az ismert elkövető tényállásban írt magatartása a Btk. 396. § -ában leírt költségvetési csalás tényállási elemeit látszik megvalósítani. Az ismert elkövetőt a III. r. vádlott tényállásban leírt magatartásához kapcsolódóan a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Főügyészség 1 rb a Btk.396.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntettével (II.vp.) vádolta.

[17] A Btk. 396. § (1) bekezdése szerint aki költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy kötelezettségből származó pénzeszközök vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz vagy valós tény elhallgat, költségvetési csalást valósít meg.

[18] Ennek a bűncselekménynek a tényállási elemeit tartalmazza az ítéleti tényállás az ismert személy vonatkozásában. Ehhez a bűncselekményhez nyújtott segítséget a III. r. vádlott azzal, hogy névleg Kft1. ügyvezetőjévé vált, 2017.október 5. napján, majd a cég működéséhez szükséges iratokat, bankkártyát átadta ismert személynek, majd az ismert személy által a Kft1. nevében kibocsátott számla összegét, melyet az ismeretlen személy a cég bankszámlájára utalt felvette és ismert személynek adta át. Emellett segítséget nyújtott azzal is, hogy Terhelt7 VII. r. vádlott ügyvezetése alatt álló cégnek bankszámlájára hasonló módon utalt készpénz ismert személyhez történő eljuttatásában közreműködött. Ezek a pénzek nem a költségvetésből származtak, ezt a tényállás nem tartalmazza és azok nem is következnek az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből. A tényállásból az következik, hogy a pénzek Terhelt3 III. r. és Terhelt7 VII. r. vádlott cégeinek bankszámláira utalása, majd azok felvétele és visszajuttatása magának a költségvetési csalásnak a leplezése volt.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében leírt tényállás szerint a III. r. vádlott által megvalósított pénzfelvételek illetve VII. r. vádlott általi pénzfelvételek során megszerzett pénz III. r. vádlott általi továbbítását nem előzi meg az ismert elkövető által megvalósított törvényi egységként definiált költségvetési csalás büntette, az egyes pénzfelvételek és pénzátadások a valótlan tartalmú számlák kiállításához és befogadásához köthetők időben, azokkal esik egy időszakra, amikor még a költségvetési csalás részselekményének elkövetési magatartását - mivel azok az általános forgalmi adó bevallási idejéhez köthetők - ismert elkövető még nem valósította meg. Mindezekből következően a pénzmosás befejezett alaphűncselekmény hiányában nem valósulhat meg Jelen esetben a pénzmosás büntette nem tényállásszerű, mivel a III. r. magatartása kifejtésekor még az alaphűncselekmény (ismert személy által elkövetett költségvetési csalás büntette egyes részselekmények megvalósulásának) hiányában még nem fejeződött be.

[20] Mindezekből következően az ismert terhelt által elkövetett költségvetési csalás bűncselekményéhez nem kapcsolódott a pénzmosás, nincs az irányadó tényállás szerint olyan, az egységes cselekménysort követő, attól elkülönülő magatartás, mely alapján meg lehetne azt állapítani, hogy a terhelt bűncselekményből származó pénzzel összefüggésben fejt ki az elkövetési magatartást, a pénzzel történő banki műveletek végzése, illetve a VII. r. vádlott erre való rábírása más bűncselekmény elkövetéséhez járul hozzá. A III. r. vádlott leírt magatartása esetében azon túlmenően, hogy a pénzmosáshoz megkívánt alaphűncselekmény hiányzik, megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által pénzmosásként értékelt magatartás maga az alaphűncselekmény elkövetési magatartásához való segítségnyújtás.

[21] A pénzmosás elkövetéskori tényállása szerint a pénzmosásnak öt változata van: 1. a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dologra, eredetleplezési célzattal elkövetett pénzmosás [Btk. 399. § (1) bekezdés aa) alpont], 2. a bűnpártoló pénzmosás [Btk. 399. § (1) bekezdés ab) alpont], 3. a segítő pénzmosás [Btk. 399. § (1) bekezdés b) pont], 4. a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dologra, eredetleplezési célzat nélkül elkövetett pénzmosás [Btk. 399. § (2) bekezdés], 5. valamint a saját büntetendő cselekményből származó dologra elkövetett pénzmosás [Btk. 399. § (3) bekezdés].

[22] A más személy büntetendő cselekményéhez járuló pénzmosási alakzat elkövetési magatartásai alapvetően különböznek az előzőektől, mivel többségük közgazdasági értelemben vagyontranszformációt nem eredményez. A megszerzés saját maga vagy harmadik személy részére történhet (például a betöréses lopásból származó ékszer elfogadása nászajándékként). Ez kriminológiai értelemben nem pénzmosás, mégis tényállásszerű. A bűncselekmény szándékosan valósítható meg, és a dolog eredetére mint objektív tényállási elemre kiterjedő tudat azt jelenti, hogy az elkövető tisztában van a dolog és valamely más bűncselekmény közötti viszonytal, de nem szükséges, hogy a másik büntetendő cselekmény pontos részleteivel (ki volt az elkövető, mit is csinált pontosan) is tisztában legyen. Ez az alakzat nem célzatos bűncselekmény, azaz az elkövetőnek nem célja az eredet elleplezése, az elkövető tudata csupán arra terjed ki, hogy a dolog bűncselekményből származik, s ennek ismeretében (ebbe belenyugodva) fejti ki az elkövetési magatartásokat.

[23] A Btk. 14. § (2) bekezdése szerint bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt.

[24] A III. r. vádlott tényállásban leírt magatartása helyesen ténybeli következtetéssel nem a pénzmosás [Btk. 399. § (2) bekezdés, (4) bekezdés a) és b) pont]) büntetnének tényállási elemeit, hanem a bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás [Btk.396. § (1) és (5) bekezdés b) pont] tényállási elemeit hordozza.

[25] A III. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy

- a Kft1. ügyvezetőjeként a gazdasági társaság működéséhez szükséges iratokat, köztük a bankszámlaszerződéseket aláírta, valamint erre rávette VII. r. vádlottat a Kft2. vonatkozásában;
- ismert személynek ezeket eljuttatta;
- majd ismert személy abból a célból, hogy az általa irányított társaság az általános forgalmi adó fizetési kötelezettségét elkerülje, valótlan tartalmú, a számlakiállító társaságok nevében a vásárolt áruk nettó beszerzési értékével közel azonos értékben állított ki bruttó összegű, azaz általános forgalmi adót is tartalmazó számlát az általa képviselt Kft3. társaság részére, melyet követően az Kft3. a Kft1.-től 2018. III. negyedévben 4.976.000 Ft áfa tartalmú, a Kft2-től 2020. I. negyedévben 198.350.000 Ft áfa tartalmú, 2020. II. negyedévben 27.364.000 Ft áfa tartalmú összesen 230.690.000 Ft áfa tartalmú számlákat befogadta és a 2018.II-2020.II. negyedév időszakában az ÁFA bevallásainál figyelembe vette

- úgy, hogy ismert személy valójában nem a számlakiállító társaságok nevében járt el, arra nem is volt jogosult, a számlákon szereplő árukat ténylegesen az általa képviselt társaság számára rendelte meg, és az ellenérték kifizetéséről is ő gondoskodott,
- majd a III. r. vádlott a Kft1. OTP Banknál és Kinizsi banknál vezetett számláiról pénzt vett fel és adott át ismert személynek, valamint a VII. r. vádlott által a Kft2. számláiról felvett pénzt továbbította az ismert személynek

szándékosan segítséget nyújtott az ismert személy által elkövetett költségvetési csalás büntettének elkövetéséhez.

[26] Mindezekre tekintettel a III. r. vádlott az ítéltábla a III. r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] minősített cselekményt 1 rb. bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk.396. § (1) és (5) bekezdés b) pont] minősítette.

[27] A jogi indokolás kiegészítése vált szükségessé a vádlott terhére helyen megállapított felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában is a következőkkel: Aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltoztatására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba, a közokirat-hamisítás büntettét követi el. Felbujtó az, aki mást bűncselekmény elkövetésére szándékosan rábír (Btk. 14. § (1) bekezdés). VII.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy elvállalta egy cég (névleges) ügyvezetői pozícióját, majd az arról szóló (tartalmilag valótlan) nyilatkozat alapján a cégbíróság azt a közokiratnak minősülő cégjegyzékbe 2019. október 9-én bejegyezte, elkövette a közokirat-hamisítás büntettét. Minderre a III.r. vádlott rábírására került sor, ezért ezen cselekményért felbujtóként felel.

[28] A büntetés kiszabása során a törvényszék maradéktalanul feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket.

[29] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[30] A vádlott terhére rótt bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, a felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az irányadó középérték 9 év. Az ügyészi mértékes indítvány 2 év végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés, 2 év foglalkozástól eltiltás és 300 napi tételszámú, 3.000 forint egy napi tételű, összesen 900.000 forint pénzbüntetés kiszabása volt, melynél súlyosabb büntetés nem szabható ki a Be. 565. § (2) bekezdése alapján. A Btk. 82. § (1) bekezdés alapján a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel szigorú lenne. A (2) bekezdés b) pontja szerint, ha a büntetési tétel alsó határa ötévi szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb kétévi szabadságvesztést lehet kiszabni. Ezek a kiszabható büntetés

törvényben meghatározott keretei. A Btk. 82. § (4) és (5) bekezdésében írt további enyhítési lehetőségeket megalapozó törvényi követelmények nem állnak fenn.

[31] Terhelt3 III. r. vádlott esetében enyhébb büntetés törvényesen nem szabható ki, szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, a próbaidő tartamának, a foglalkozástól eltiltás tartamának és a pénzbüntetés egy napi tételének a meghatározása is törvényes és arányos a pénzbüntetés napi tétele összegének a megállapítása is. A kiszabott büntetés meghatározásakor minden enyhítő körülmény értékelésre került, a kiszabott büntetés szükséges és egyben elégséges is, a III. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények konkrét tárgyi súlyának megfelelőek, arányosak, biztosítják a büntetési célok megvalósítását. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetésnél enyhébb büntetés kiszabására nincs törvényes lehetőség.

[32] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a meghatározása is törvényes.

[33] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek a III. r. vádlott tekintetében azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegében számítása hibát vétett az elsőfokú bíróság. Ezt az ítéltábla korrigálta akként, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült, a III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 84.651,-Ft.

[34] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2025. január 24. napján kihirdetett 4.B.3/2025/2. szám alatti ítéletét Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az egyik cselekmény minősítése tekintetében megváltoztatta, a bűnügyi költségéről hozott rendelkezést pontosította, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[35] A másodfokú eljárás során a kötelező védelemmel összefüggésben felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2025. június 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2025. január 24. napján kihirdetett 4.B.3/2025/2. szám ítéletének meg nem változtatott része Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győri Ítéltábla
I.Bf.34/2025/6..

10

Győr, 2025. június 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke